

ΤΟΥ ΑΝΤΡΕ ΜΠΙΡΑΜΠΩ

Και μ' ένα πήδημα, ή τρελλή Λουλού κρεμάστηκε πάλι απ' το λαμό του κι άρχισε να τον φιλάη παράφορα απ' τη χαρά της.

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΔΥΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ...

Η Λουλού είχε καταστρώσει το σχέδιο με σατανική πονηρία. Άν τοίμοσε ο Ροζέ, άς ξαναε καμιά παρατήρησι!

—Μά άκουσε, Λουλού, δέν εινε δυνατόν! Αυτό εινε τρέλλα!... Πώς!... Τη μέρα του Άγιου Λουδοβίκου; Εινε γιορτή, Λουλού! Μεγάλη γιορτή! Δέν ξέρεις ότι...

—...γιορτάζει ή γυναίκα σου! φώναζε ή Λουλού. Τό ξέρω, άγάλη μου, τό ξέρω! Μά γιορτάζω κι έγω. Πώς σου εινε νάχης φιλενάδα μα Λουίζα, όπως λένε τη γυναίκα σου; Δέν δέχομαι καμιά σύζητησι. Η γυναίκα σου σ' έχει δικό της όπιοτε θέλει. Έ, λοιπόν! Άνιμερα του Άγιου Λουδοβίκου σέ βέλω κι' έγω δικό μου!

—Άκουσε, Λουλού, μην είσαι άδικη... φρυκτόλαφε ο Ροζέ. Καταλαβαίνεις πόσο εινε δύσκολο... Θάηδη χάσιος στο σπίτι, θάχουμε τραπέζι!... Γιορτάζει ή γυναίκα σου, διαβόλε!...

—Α, πές μου, λοιπόν, καθαρά ότι δέν απορείς να την αποχωρισθής, ότι δέν μ' αγαπάς διόλου, μα διόλου!... Είσαι άγάριστος, Ροζέ. Είμαι βέβαιη ότι της έχεις αγοράσει κόλλας τό δώρο που δά της ζάνης!...

—Άνοησις! χροίναζε ο Ροζέ. Αútές εινε άνοησις!... Η Λουλού τον γάτταζε στα μάτια κι' έπειτα, ξαφνικά, όπως ξεσπάει μα άπορα, άρχισε να κλάη γερά, κι' ένα σταυρικό παρόπινο.

—Ροζέ, τόν ελεε, δά περσίονε άπορησι! Θα φάω μαζί, μονάχοι σ' ένα μικρό έξοχικό ξενοδοχείο, όπως εκείνη τη φορά, θυμάσαι;

—Ναι, ναι, θυμάμαι!... έκανε αστασιένος ο Ροζέ. Μά αυτό που μου ζήτης εινε αδύνατον!...

Αυτή τη φορά ή Λουλού βράθεψε να κλάη και μ' ένα πήδημα κρεμάστηκε από τό λαμό του.

—Η δάθης στη γιορτή μου ή δέν έχει παιά Λουλού!...

Ο Ροζέ άνατριχίωσε. Αútά τά τελευταία λόγια της φιλενάδας του τον έκαναν να απογοηθήσει. Ηταν τόσο άπορη ή Λουλού! Τόσο άπορη!

—Αυτό να μη τό ξαναπής!... εινε επιληρτικιά.

—Λοιπόν, δάθης;

—Θέλω νάθω, μα πώς; Δέν απορεί κανείς να βρή μιά πρόφασι μα τέτοια μέρα!...

—Μπορεί! φώναζε ή Λουλού. Θα σου βρω έγω άμείως μιά!... Ορίστε, ένα τηλεγράφημα! Θα λάβης ένα τηλεγράφημα και δά φήγης!...

—Όρα! Τά λές μα χαρά! Και πούδ, παρακαλώ, δά μου στείλη αυτό τό τηλεγράφημα;

—Κάποιος φίλος, άνόητε! του φώναζε ή Λουλού με πέσιμα κοριτσιότικο.

—Ένα τέτοιο τηλεγράφημα, από ένα φίλο, δέν μπορεί να δικαιολογήση την άπονησι μου από τό σπίτι μα μέρα σάν κι' αυτήν!

—Θάνα μα έπειγούσα ύποθεσις!...

—Τη μέρα που γιορτάζει κανενός ή γυναίκα του, πάνε περιπατο ή έπειγούσε ύποθεσις!

—Άχ, πώς την έχεις καταλάβει! Άναστένιαζε ή Λουλού, κίτρινη από τη ζήλεια. Τη λατρεύεις, Ροζέ, τη λατρεύεις!...

—Έλα, μίλησε μα φορά λογικά, φρόνιμα!...

Ξέρεις πολύ καλά ποιά λατρεύω από τις δυό σου. Μά τά προσήματα, Λουλού, τά προσήματα!...

—Τότε, δά λάβης ένα τηλεγράφημα ότι πέθανε κάποιος! φώναζε θοιαμβεντικά ή άπορη φιλενάδα του Ροζέ.

—Εκείνος κλάμισε.

—Και πούδ θέλεις να πεθάνω; τη ρώτησε με μισόθωπη φωνή.

—Μά δέν έχεις κανένα γέρο συγγενή στον κόσμο;

Δέν είχε κανένα! "Όσο κι' άν έσπαζε τό κεφάλι του ο Ροζέ, δέν έφαινε κανένα. Γέρος μονάχο ήταν ο πατέρας του, ένας άνθηρότατος ανταγματάροχος του Ιταικού, που ζούσε στα περίχωρα του Παρισίου, στο Μονιαρανού. Οι άλλοι ήταν μεσοστάτοι!...

—Αυτοίμα πού, Λουλού, μα βίαι ο συγγενής μου εινε ύγιέστατο.

—Έ, τότε δά πεθάνω ο πατέρας σου!

Ο Ροζέ νάτριχισε θρόθος, σάν να τον είχαν τομπίσει με βελόνα.

—Α, όχι! Αυτό δέν τό άνόχημα!... Άφρησε ήσυχο, σέ παρακαλώ, τον καμμένο τον πατέρα μου!...

—Μά δέν δά σου τον πεθάνω σ' αλήθεια, τον μπαμπά σου! "Όταν μάθει, μάλιστα, αυτή τη μικρή κωμωδία, δά σκάση από τά γέλια. Κι' εκείνος, όταν ήταν νέος, δά έκανε τέτοιες τρέλλες. Ένας άξιοματικός του Ιταικού!...

Ο Ροζέ χαμογέλασε. Ήταν τόσο ήσυχος, τόσο φρόνιμος ο πατέρας του. Μά σιγά-σιγά τά έπιχειρήματα της φιλενάδας του τον έπειθαν.

—Δέν θέλω να μου τόν πεθάνω; τη έλεε παραπονετικά.

—Μη σέ νοίξεις! Θα σου στείλω αυτό τό τηλεγράφημα, ότι εινε τάχα από τον πατέρα σου; σ' έλα γρήγορα, είμαι άρρωστος βαρειά.

—Και πώς δά μου τηλεγράφησες, κούρα μου;

—Θά φύγω τό Σάββατο με τό πρώτο τραίνο για τό Μονιαρανού.

Μόλις φτάσω, λοιπόν, δά σου τηλεγραφήσω από τό σταθμό και δά σέ περιμένω νάθης τό απόγευμα.

χουαμένος να φτιάξη ο ίδιος τον κατάλογο των καλεσμένων, δίχως να ξεχάσει καμιά θεία, καμιά εξαδέλφη, καμιά ανήρρα. Η Λουίζα, ή χαριτωμένη γυναικούλα του, ήθελε να περάση τη γιορτή της μ' όλο το συγγενικό. Κι' όστόσο, πόσο δά λυπόταν ή Λουλού άν δέν πήγαινε τό Σάββατο τ' απόγευμα στο Μονιαρανού. Η Λουίζα τον είχε σ' αλήθεια πάντα δικό της, ενώ ή Λουλού δυό-τρεις μέρες την εβδομάδα και μονάχο λίγες φορές. Μά και πόσο δά λυπόταν ή γυναίκα του, άν έβγαλε... Τό Σάββατο τό πρωί, λοιπόν, μόλις ξύπνησε ο Ροζέ, ρώτησε μ' άγνοία:

—Έχω κανένα γράμμα; (Δέν τοίμοσε να πη τηλεγράφημα).

Μά δέν είχε τίποτα.

Τό μεσημέρι, όταν γύρισε στο σπίτι του, ρώτησε πάλι:

—Μήπως ήθε κανένα γράμμα;

Η Λουίζα γούφωσε τά μάτια της.

—Μά δέν μου λές, τί περιμένεις, Ροζέ; τον ρώτησε.

—Τίποτα, τίποτα... της απάντησε παραγγέλιος ο άνδρας της. Δέν ξέρω, είδα ένα ίσχυμο όνειρο άπόψε. Άγάπη μου, έγω μα κακή προσήσησι. Είδα ότι είχα λάβει ένα τηλεγράφημα από τον μπαμπά. (Τι έσοχη ιδέα! "Όταν θάρηη τό τηλεγράφημα, ή Λουίζα δά συλλογισθή: Τηλεάθεια!)...

—Μην άνησυχής!... Μη δίνεις σημασία στα όνειρα! τον παραγγέλιος ή γυναίκα του.

Μά είχε χάσει τόχα παιά την ήσυχία της. Δέν μπορούσε να έτοιμάση τίποτα για τό βράδυ, για τη μεγάλη γιορτή, που δά έδινε στο συγγενικό τους.

—Πρόκει να τό βγάλω αυτή την ιδέα, σούλογίζοταν. Ο Ροζέ έχει χάσει τό κεφάλι του. Θα τηλεγραφήσω λοιπόν στον πεθερό μου για να μάθω άν εινε καλά κι' έπειτα δά του γράψω ένα γράμμα και δά του έξηγήσω τις τρελλές ιδέες που κερφόθηκα στο μυαλό του γιου του!...

Κι' ή Λουίζα τηλεγράφησε στο γέρο ανταγματάροχο του Ιταικού:

«Άνησυχούμε για την ύγεια σας. Τί συμβαίνει; Είσαστε καλά;»

Ύστερα από μιά ώρα, ο Ροζέ τηλεφώνησε άνιόμοσ από τό γραφείο του.

—Κανένα γράμμα;

Τίποτα! Η Λουίζα δέν του εινε ότι είχε τηλεγραφήσει στον πατέρα του. Περιμένε λοιπόν μ' άγνοία την απάντησι. Κι' ή απάντησις του γέρου ανταγματάροχου του Ιταικού δέν άρχισε να φθάση:

«Είμαι θαμνώσις στην ύγεια μου! Εάρθω άπόψε να γιορτάσω μαζί σας!»

Η Λουίζα πήγε να πετάξη από τη χαρά της. "Α, αυτός ο πεθερός της ήταν αυθεντικός άνθρωπος! Κι' ο Ροζέ, που κάθεται και δίνει σημασία...

...στοις βραχνάδες του! Τι έκκλησις, όταν δά γυρίση και δά ήδη τό τηλεγράφημα!...

Μόλις γύρισε λοιπόν ο Ροζέ, ή Λουίζα κατέθηκε βιαστικά τις σκάλες και όταν εκείνος μπήκε στο γάλλ, του έδειξε άμέσως τό τηλεγράφημα:

—Τί συμβαίνει; τη ρώτησε, χάσκοντας, μπροστά σ' εκείνη την άπεριγραπτή χαρά της.

—Ένα τηλεγράφημα από τον μπαμπά, του φώναζε γελώντας από την καρδιά της.

Περίεργο! Πώς ήθε από τό τηλεγράφημα; Ο Ροζέ εκείνη μόλις τη στιγμή, την ώρα που έβγατε μπροστά στο σπίτι του, είχε πάει από τον ταχυδρόμο τό τηλεγράφημα της Λουίζας.

Πώς, λοιπόν; Η θεότρελλη φιλενάδα του είχε στείλει δύο διαφορετικά τηλεγραφήματα;

Η Λουίζα είδε την άμηνανία του και τό έξηγήσε τότε ότι είχε τηλεγραφήσει στον πεθερό της, για να μάθη πώς ήταν, κι' είχε λάβει κόλλας την απάντησι. Ο Ροζέ έκανε τό σταθμό του. Άντιο Λουλού!...

Θά την έκανε τόχα για πάντα. Δέν ύποχε καμιά δικαιοσύνη!... Τό τηλεγράφημά της ήταν άρχιστο! "Αν τό έδειχνε, δά φανέθωνε. Έτσι στη γυναίκα του τις άπόκοφτες άπιστιές του. Κι' όστόσο, είχε αγοράσει για τη φιλενάδα του ένα όμορφο μαργαριταρένιο κολλέτι!...

—Ροζέ, κάνε γρήγορα!... Πρόκει να πές στο σταθμό να παραλάβης τον μπαμπά, γιατί, καθώς βλέπετε, δάθθη για τη γιορτή μου, τού εινε ή Λουίζα.

Ο Ροζέ χαμογέλασε κι' άπόμεινε συλλογισμένος.

—Τι συλλογίζεσαι; τον ρώτησε ή χαριτωμένη Λουίζα.

—Συλλογίζομαι, της απάντησε ο Ροζέ με τό ήθιο χαμόγελο, ότι όταν έχει κανείς μιά καλή κι' άμορφη γυναικούλα, σάν και σένα, έχει κά-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΥΦΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΩΜΟΡΦΙΑ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ,"

(Ένα περίεργο κέρρε της Γαλλίδες δημοσιογράφου Jeanne Rondot για τα μυστικά της τουαλέτας των «αστέρων»)

ΝΑΣ 'Αμερικανός δημοσιογράφος ρώτησε κάποτε την Τζίν Χάρλου ποια ήταν η ετυμότερη ώρα της καθημερινής ζωής της. Φαντάσθηκε λοιπόν την κατάλληλη του, όταν την βρούσε να του άπαιτεί:

—'Η ώρα που κάνω την τουαλέτα μου!...

Και πράγματι, όλες η γυναίκες νοιάζουν για ξεχωριστή ευχαρίστηση να περιποιούνται κάθε πρωί και κάθε βράδυ την ωμορφιά τους πολύ περισσότερο όταν αυτές η γυναίκες είναι «ασηνέρες» του κινηματογράφου και θέλουν να παρουσιάζονται στα μάτια των εκατομμυρίων θαυμαστών τους πιο ωμορφες, πιο γοητευτικές! 'Η διατήρησή της ωμορφιάς για μια «θεντέττα» είναι ο μοναδικός σκοπός της ζωής της κι' ο έφιπλος της. 'Ορίστε μερικά παραδείγματα:

'Η Λιλιαν Χάρβεϋ, παραδείγματος χάριν, μόλις σηκωθεί από το κρεβάτι της, τρέχει να τρυπήσει σ' ένα «λάκκο» που είναι στη μέση του λουτρού της κι' ο οποίος είναι γεμάτος από μια περιέρυξη λάσπη. 'Η λάσπη αυτή είναι ένα χημικό μίγμα που έχει ανακαλύψει ένας από τους θαυμαστές της και είναι το καλύτερο φάρμακο για να διατηρήσει δροσερό το δέρμα. Στο λουτρό της Χάρβεϋ, αυτή την ώρα, δεν επιτρέπεται η είσοδος σε κανένα άλλο, παρά μονάχα στην καμινέρα της. Κάποτε όμως, ένας τραγικός ερωτευμένος φίλος της, θέλησε να την δει, καθώς ήταν τρυπωμένη σ' αυτή τη μαυρή λάσπη. Δωροδόκησε λοιπόν τους υπηρέτες και πέρασε μέσα στο δωμάτιο του λουτρού. Το θέαμα που παρουσιάστηκε τότε μπροστά του ήταν τόσο...αηδές, ώστε ο άτυχος ερωτευμένος θεραπεύτηκε τελείως από τον φλογερό έρωτά του για την ωμορφή «θεντέττα» κι' εγκατέλειψε την ίδια μέρα το Χόλλυγουντ!

'Η Λιλιαν Χάρβεϋ, λοιπόν, ύστερα απ' αυτό το μπάνιο, πλένεται με γλυκό αρωματισμένο νερό κι' έπειτα κάνει Σουηδική γυμναστική. Κατόπιν πίνει το χυμό ενός πορτοκαλλιού και κάθεται μπροστά στον καθρέφτη της τουαλέτας της για να μακιγιαρισθεί. Μετά μια ώρα είναι έτοιμη να φύγει για το «στούντιο».

'Η Μύριελ 'Ηθανς εφαρμόζει την φροντισιακή και το μασάζ. Αυτά τα δύο πράγματα είναι εκείνα που διατηρούν λαμπρή την ωμορφιά της. Βέβαια, δεν παραλείπει ποτέ να πάρει κι' ένα μπάνιο με σαμπάνια!...

—'Η σαμπάνια, λέει, έχει δώσει στο δέρμα μου ένα λεπτό και ερεθιστικό άρωμα, που ασηνεύει... Γι' αυτό άλλωστε στο Χόλλυγουντ με ονομάζουν «Μις Σαμπάνια»! Είναι τόσο μεθυστικό αυτό το άρωμα, όπως και το κρασί!...

'Η Μύριελ 'Ηθανς έπειτα, μ' ένα πολύ μαλακό...πούπουλο, πουδράρει ελαφρά το πρόσωπό της και ζωγραφίζει με προσοχή τα φρύδια της. Κατόπιν μακιγιαρίζει στη μέση μόνη τα χείλη της, για να κάνει μικρό στόμα.

Τζίν Χάρλου

κληρο εκατομμύριο δολάρια!

'Η Τζίν Χάρλου όμως προτιμάει από αυτά τα μπάνια της λάσπης και της σαμπάνιας μια θουτιά στην ωμορφή λιμνής της βίλλας της κι' έπειτα ένα μολύβω και προσεχτικό μασάζ. 'Η μόνη φροντίδα της είναι τα μαλλιά της και το πρόσωπό της. 'Η τουαλέτα της έχει έναν σαρό τοιμητάκι, κρέμες, κραιγιόνα και ποδρές. 'Όλα αυτά τα τακτοποιεί μονάχη της και δεν αφήνει κανένα να πλησιάσει εκεί πέρα. Είναι τα μυστικά της!

—'Η γυναίκα, λέει, δεν πρέπει ποτέ να αποκαλύπτει τα μυστικά της τουαλέτας της. Είναι σαν να παραδίδη τα όπλα της! 'Ενας άνδρας μπορεί να θαυμάζει την ωμορφιά μας, δεν πρέπει ποιο καθήκον.

—Και δεν μου λέει, ποιά είναι αυτό το καθήκον ; τον ρώτησε άδωχα η γυναίκα του.

—'Ω, να της κάνει τη μέρα της γιορτής της ένα «ωμορφο δώρο»! Και γρήγορα έβγαλε από την τσέπη του ένα ζουτί, πήρε από μέσα το μαργαριταρένιο κολλίε που είχε αγοράσει για τη Λουίζ και το πέτασε στο λαμό της γυναίκας του. Τί «ωμορφο πα» πήγαιναν τα μαργαριτάρια στην ξανθά ωμορφιά της! Μά είχε, λοιπόν, στραβωθεί το κορμό ; Δεν έβλεπε καλά έλκυστική ήταν η Λουίζα ; 'Ήταν γίαιες φορές καλύτερη κι' «ωμορφότερη από την λειψιματρία, την ιδιότροπη, τη Ήλιγρια Λουλουδ...

'Η Κ' από κείνη τη μέρα ο Ροζέ δεν ξαναείπρε πια το πόδι του από σπίτι της τρελλής φιλενάδας του.

όμως και να ξέρη ότι αυτή η ωμορφιά χρειάζεται πολλές θυσίες για να διατηρηθεί, να γίνει πιο ζορή, πιο έλκυστική. 'Η γυναίκα που κάνει την τουαλέτα της μπροστά στο σύζυγό της κι' το φίλο της, του αποκαλύπτει όλες τις αδυναμίες της και τα ελαττώματά της, τα οποία εκείνος μέχρι τότε δεν είχε προσέξει.

Όστόσο, η Τζίν Χάρλου, μόλις βγή από τη βίλλα της, δεν πηγαίνει στο «στούντιο», αλλά περνάει πρώτα κι' από ένα 'Ινστιτούτο Καλλονής. 'Ετσι είναι βέβαιη, ότι η ωμορφιά της δεν μπορεί ν' αφήσει αδιάφορο και τον πιο άσχημο άνδρα.

'Η Γκρέτα Γκάρμπο είναι η «θεντέττα» του Χόλλυγουντ, που κάθεται πιο πολύ ώρα μπροστά στον καθρέφτη της τουαλέτας της! 'Εχει τόσα πράγματα να κρύψει από τα διάκριτα βλέμματα των ανδρών! 'Ενας θαυμαστής της, που είχε την...τύχη να την δει την ώρα που ξυπνούσε, τράμασε να την αναγνωρίσει. Είχε ένα γλωστό και βίγιο έκφραση πρόσωπο, με μικρές και αντίπαθητικές φακίδες. Τα μάτια της δεν είχαν εκείνη τη λάμψη που ασηνεύει κι' η ελευθερία τους...σαν ακουμπισμένες στο τραπέζακι που ήταν δίπλα στο κρεβάτι της! Καταλαβαίνατε πόσα ποση ώρα κάνει κάθε μέρα η Γκρέτα για να συνέλθει. Πρώτα-πρώτα παίρνει ένα θερμό λουτρό, φοβάται μια λαστιχένια μάσκα στο πρόσωπό της για να σφύσι τις ρυτίδες που σχηματίζονται στις άκρες των ματιών και στα μάγουλα. 'Επειτα αλόριεται με μια ειδική κρέμα, που κρύβει τις φακίδες του προσώπου της, κολλάει τις μακριές ελευθερίες της, αφού πρώτα τις γυαλίζει με μια λεπτή βούτυρα με γλυκερίνη και ύστερα ζωγραφίζει τα φρύδια της. Μετά απ' όλα αυτά, είναι πάλι η μοιραία γυναίκα, που λατρεύεται από ένα πλήθος ανδρών απ' όλο τον κόσμο.

'Η Μάντζ 'Ηθανς διατηρεί τη φόρμα της και τη δροσιά της με την γυμναστική και την ιππασία. Κάθε πρωί, χαιμόνα καλοκαιρί, κάνει ένα ντους με κρύο νερό κι' ύστερα φοράει ένα λεπτό μαγιό κι' αρχίζει να γυμνάζεται. Μετά μια ώρα, ανεβαίνει σ' αλόγο της και κάνει ένα μακρύο περίπατο. 'Όταν γυρίζει, έχει το χρώμα της υγείας στο πρόσωπό της που είναι, καθώς καταλαβαίνετε, το καλύτερο απ' όλες τις κρέμες και τα κραιγιόν.

'Η Τζόαν Κράουφορντ, για να έχη πάντα δροσερό και πλαστικό σώμα, τρώει κάθε πρωί ένα σαρό πορτοκαλλία και παίρνει ένα μπάνιο με γάλα. Το γάλα κάνει λευκό και μαλακό το δέρμα της. 'Επειτα απ' αυτό κάνει ένα αρωματισμένο γλυκό λουτρό κι' ύστερα περιποιείται ιδιαίτερα τα χέρια της. Τα χέρια της Τζόαν Κράουφορντ είναι από τα καλύτερα γυναικεία χέρια του Χόλλυγουντ! Είναι τόσο καινούρια, τόσο πολύ, γυναικεία που προκαλούν τον θαυμασμό. 'Αλλωστε γι' αυτό τα έχει ασφαλίσει ένα αλόκληρο εκατομμύριο δολάρια!

'Η Μαρί Ντρέσλερ, παρ' όλα τα χρόνια της, είναι μια από τις «θεντέττες» του Χόλλυγουντ, για τις οποίες η διατήρησή της ωμορφιάς και της ανθρωπότητος έχει γίνει έφιπλος. 'Η Μαρί Ντρέσλερ βέβαια δεν είναι πια καλλονή. Σκεφθήτε λοιπόν τώρα τι τραβεί!... 'Αν πιστεύουμε τους υπηρέτες της, αυτή η «θεντέττα» του Χόλλυγουντ κοιμάται κάθε βράδυ έχοντας φασκίωμένο το πρόσωπό της με έπιδησμο, κάτω από τους οποίους κρύβονται δύο...φιλέτα θωδινο κρέατος, που δεν του έχει φύγει όλο το αίμα! Αυτό το τρομερό μαρτύριο έμποδίζει τις ρυτίδες να χαράζουν το πρόσωπό της, το οποίο ακόμη διατηρείται αρκετά δροσερό. Μά η Μαρί Ντρέσλερ δεν αρκείται σ' αυτόν τον τόσο παραδοξό τρόπο διατηρήσεως της ωμορφιάς της. Δύο ώρες κάθε πρωί θα την δειτε εσπώμενη σε μια πολυθρόνα ενός 'Ινστιτούτου Καλλονής, να φοράει με ύπομηνη μια λαστιχένια μάσκα, η οποία σφίγγει τόσο πολύ το δέρμα της, που της προκαλεί τρομακτικούς πόνους.

'Υπάρχουν ακόμη και «θεντέττες» στο Χόλλυγουντ, η οποίες, μια φορά την εβδομάδα υποβάλλονται στο μαρτύριο της απομύλωνωσης των ποδιών τους στα 'Ινστιτούτα Καλλονής από Κινέζους ειδικούς σ' αυτή την τέχνη. Οι τρομεροί αυτοί άνθρωποι μ' ένα ξυλάκι που το θουτούν σε ειδικό ζεστό κερί, ξεκολλούν, με καταπληκτική επιδεξιότητα, όχι βέβαια δίχως πόνους, τις τρίχες από τα πόδια των «αστέρων».